

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 11/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 12 C 319/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 12 C 319/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 8. júla 2009 a podaním z 22. júla 2009 doručeným ústavnému súdu 27. júla 2009 bola doplnená.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ ako žalobca podal Krajskému súdu v Bratislave žalobu o ochranu osobnosti s prísl. proti sudkyňi Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „žalovaná“). Sťažnosťou z 2. apríla 2009 vytýkal predsedovi okresného súdu (kde vec bola napokon postúpená) zbytočné priesťahy v konaní. Prípisom predsedu okresného súdu zo 7. apríla 2009 bolo sťažovateľovi oznámené, že okresný súd ešte 22. januára 2009 podanie odmietol, keďže nespĺňalo požiadavky návrhu v zmysle § 42 a § 79 Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľ namieta, že rozhodnutie okresného súdu mu do podania sťažnosti doručené nebolo.

Žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 319/2007 s tým, aby mu bola priznaná ako satisfakcia suma 50 000 €. Požaduje tiež prikázať okresnému súdu konať bez ďalších priesťahov a zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa. Napokon žiada, aby mu ústavný súd ustanovil advokáta ako právneho zástupcu v konaní.

Z doplňujúceho podania a z pripojených ďalších listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ nahliadol do spisu okresného súdu sp. zn. 12 C 319/2007, pričom zistil, že súd uznesením z 22. januára 2009 jeho podanie z 19. septembra 2006 odmietol. V informačnej kancelárii okresného súdu prevzal 20. júla 2009 písomné vyhotovenie uznesenia okresného súdu č. k. 12 C 319/2007-218 z 22. januára 2009, ktorým bolo jeho podanie z 19. septembra 2006 odmietnuté. Na uznesení je vyznačený dátum právoplatnosti 3. marca 2009. Na základe týchto skutočností požaduje, aby ústavný súd vyslovil porušenie čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 319/2007 s tým, aby bolo zrušené uznesenie okresného súdu z 22. januára 2009. Požaduje tiež priznanie náhrady škody 1 309 050 Sk s úrokmi z omeškania vo výške 22 % počítanými od 21. októbra 1995 do zaplatenia, ako aj trovy konania 89 857 Sk.

Z uznesenia okresného súdu č. k. 12 C 319/2007-218 z 22. januára 2009 vyplýva, že ním bolo odmietnuté podanie sťažovateľa z 19. septembra 2006. Sťažovateľ ako žalobca bol

v konaní zastúpený súdom ustanovenou advokátkou JUDr. K. B., ktorá bola 2. decembra 2008 vyzvaná na doplnenie náležitostí žaloby. Na túto výzvu však sťažovateľ v zastúpení advokátkou nereagoval. Keďže v podaní chýba náležité označenie žalovanej, ako aj jasný, zrozumiteľný a vykonateľný petit, nebolo možné o ňom konať a rozhodnúť. Na uznesení je vyznačená doložka právoplatnosti, podľa ktorej uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 3. marca 2009.

Z odvolania z 23. júla 2009 podaného sťažovateľom proti uzneseniu okresného súdu č. k. 12 C 319/2007-218 z 22. januára 2009 (zaslaného ústavnému súdu okresným súdom prípisom zo 6. augusta 2009 doručeným ústavnému súdu 14. augusta 2009) vyplýva, že sťažovateľ považuje odvolanie za včas podané, keďže napadnuté uznesenie mu nikdy nebolo riadne doručené a dostalo sa k nemu až 20. júla 2009 v rámci štúdia súdneho spisu. Ustanovená advokátka bola nečinná, vo veci vôbec nekonala, za čo nebola pokutovaná. Navyše prevzala uznesenie okresného súdu, avšak sťažovateľovi ho nedoručila. Sťažovateľ žiada, aby bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Z listinných dôkazov, ktoré mal ústavný súd k dispozícii, je nepochybné, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 12 C 319/2007 bolo právoplatne ukončené odmietnutím podania sťažovateľa uznesením z 22. januára 2009, ktoré sa stalo právoplatným 3. marca 2009. Na uvedenej skutočnosti nič nemení námietka sťažovateľa, podľa ktorej toto uznesenie mu nebolo riadne doručené. Sám totiž uznáva, že uznesenie bolo doručené jeho súdom ustanovenej právnej zástupkyňi, čo plne postačovalo na to, aby mohlo uznesenie nadobudnúť právoplatnosť. Rovnako nemá v danej veci právny význam ďalšie tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého jeho ustanovená právna zástupkyňa ho o uznesení okresného súdu neinformovala, resp. mu toto uznesenie neposkytla. Ide totiž o interný vzťah medzi sťažovateľom ako klientom a právnu zástupkyňou, ktorý z pohľadu súdu je irelevantný a nemožno naň prihliadnuť. Sťažovateľ má v tejto súvislosti možnosť namietať nesprávnosť postupu ustanovenej právnej zástupkyne prostredníctvom Slovenskej advokátskej komory.

Z dosiaľ uvedeného vyplýva, že namietané zbytočné prieskumy v konaní podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru sa ukončili najneskôr právoplatnosťou uznesenia okresného súdu, teda 3. marca 2009. Preto sťažnosť odovzdaná na poštovú prepravu 8. júla 2009 bola oneskorená.

Rovnaké závery sa vzťahujú aj na namietané porušenie ďalších označených článkov ústavy a dohovoru, lebo i v týchto prípadoch treba zákonnú dvojmesačnú lehotu počítať rovnakým spôsobom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010